

HANDLINGSPLAN FOR HVORDAN MØTE BARN MED UAKSEPTABEL ATFERD? (FOREBYGGE MOBBING)

1. Hvordan møte barn med uakseptabel atferd?

Definisjon av uakseptabel atferd:

Når barn bryter regler og normer som er i barnehagen.

Når et barn gjør noe som påvirker hele fellesskapet på avdelingen.

Handling:

- Krenkelse av andre barn
- Utestengning både fysisk (leken) og psykisk
- Mobbing: gjentatte episoder over tid, i forhold til ett barn
- Snakker uhøflig til hverandre og til nye mennesker en treffer
- Slå, bite, klore andre barn
- Når barn går løs på materielle ting: kaster leker, ødelegger leker, river i stykker bøker
- Barns respekt for voksne som støttespiller og veileder: Når barn fortsetter etter at voksne har stoppet atferden verbalt, er uakseptabel atferd.

2. Den voksnes rolle i disse situasjonene:

Forebyggende

- Være tilstede der hvor barn er og veilede barn i samspill med hverandre (være i forkant når vi både vet og ser at enkelte barn trenger det)
- Fordele voksne og ansvarsområder, hvem befinner seg på hvilke rom ?
- Arbeide for at barn som ”sliter” har en relasjon til en voksen. Denne personen har i oppgave å være barnets støtte og hjelper: ”Nå ser jeg at du har det litt vanskelig, jeg skal hjelpe deg”. Kom til meg hvis du trenger hjelp osv.
- Ros barn i ”fredstid” og inngå avtaler. Tenk alder og modning.
- Ordbruk: Si **STOPP OG VÆR TYDELIG!** Bruk ord som: ”Dette liker vi ikke at du gjør, ser du at det andre barnet blir lei seg (spille på følelser)
Hva vil det si å være tydelig: Blikkontakt, stemmebruk, ned på barnets nivå (høyde), Enkle ord og kort og presist komme med budskapet: STOPP, nei dette får du ikke lov til osv.
- Først fange opp det barnet det går ut over, be om hjelp fra flere voksne
- Følge opp situasjonen og gi barna alternativer til andre ting de kan gjøre
- ”Time out” – ta barnet ut av situasjonen.
Forklare hvorfor barnet ble tatt ut. NB! Viktig at dette gjøres på en rolig måte og at man ikke blir sint. Forskning sier at **SINNE AVLER SINNE.**
- Ikke bruk trusler

- Bruk av ordet: Unnskyld har ofte liten effekt. **GJØRE UNNSKYLD** er mye bedre. Dvs. utføre en handling for å rette opp det som har skjedd.
- ALLE har ansvar for ALLE barna i Jar barnehage, ikke bare sin avdeling
- Ta opp situasjoner i fellesskap på avdelingen og gi barna forslag til løsninger.
- Sosial kompetanse samlinger hvor personalet tar opp generelle hendelser.
- Hjelp barna til å **stå imot gruppepress**. Komme med forslag til alternativer: Hva kan du/dere gjøre hvis dere opplever at noen sier stygge ting til hverandre? Hente en voksen, si ifra at det skal ikke vedkommende si, det var dårlig gjort, husker du hva vi har snakket om ? Trekke seg unna og ikke bli med på dette.

Informasjon personalet i mellom:

- Viktig at beskjeder/informasjon går fra tidligvakt til senvakt.
- Beskjed videre til den avdeling barnet går på, så dette kan følges opp.
- Drøfte, tenke høyt sammen i forhold til tiltak, det er ikke alltid fasitsvar.

3. Hvordan samarbeide med foreldrene:

- Foreldrene skal ha informasjon om episoder som vi karakteriserer som uakseptabel atferd. Avklar hvem som gir informasjonen, når og hvor informasjonen gies. Når det er alvorlige saker, er dette avdelingsleders ansvar. Bli enig om ordbruk, så dere er samkjørte på hva som formidles.
- Kalle inn foreldrene til en samtale er ofte det beste. Ikke snakk over hodet på barnet i garderoben. Ikke be barnet selv fortelle om negative episoder i barnehagen til foreldrene. Da er vi ikke på parti med barnet.
- Før en god dialog med foreldrene hvor vi rolig og saklig forteller hvordan barnet er i barnehagen. Målet med samtalen: drøfte felles strategi i tiden framover til beste for barnet. Husk alle barn har i perioder områder de kan bli bedre på. Derfor er det viktig at vi ikke overdramatiserer situasjonen, men tenker barn er barn.
- Uakseptabel atferd må reageres på, men vår rolle er å bidra til på sikt at barn lærer å omgås andre mennesker på en positiv måte. Det vil derfor ikke bli alvorlige konsekvenser som vil forfølge barnet. Viktig å trygge foreldrene på dette.
- Kartlegge gjentatte episoder og se om det er et mønster. Hva kan ligge bak: Er barnet i en form for krise? Vi MÅ anstrenge oss for å forstå barnet. Hva er det barnet prøver å fortelle oss ?
- Hyppigere foreldresamtaler hvor en evaluerer tiltak både hjemme og i barnehagen.
- Ønsker vi å gi informasjon raskt til foreldrene, kan vi be dem når de kommer på morgenen å ringe oss når det passer. ”Små gryter har store ører”
- Gi beskjed til foreldrene at vi er ferdig med hendelsen slik at dette ikke blir en ny konflikt hjemme.
- Vi har et veiledningsansvar ovenfor foreldre som trenger det.

Utarbeidet på Koster 7.6.2008

10.06.2008

Liv Tone Braarvig